

nõudis. Jüriil suured silmad. Waatis ümber — ei plekriistu kuiskil enam! Mis nüüd? Körtömik päris maksu, sai kurjaks, kui Jüri tema nõudmist ülekohtuseks nimetas, sest et see wõeras pois wõtnud ju kõik oma kulu peale.

„Wõeras pois?“ küsis körtömik, „aha, wõi wõeras pois? Dotke aga, teie kelmid. Zoote ennast mestis purju ja nüüd ei taha keegi enam maksta. Raha seia, ehk muidu — — — ja siis pashol, kell warditi kaksteisikümmeend, saan weel wiimaks niisuguste hulguoste pärast politsei kimpu!“

Juba keskõhse? Kallis aeg, siis oli Jüri ju enam kui 6 tundi magand! Nuttu tõmbas kuku taskust — tühi! Nüüd oli hea nõu kallis. Körtömik ei leppinud muidu, kui pois pidi kindad ja uue laela rätiku, mis ema talle wiimati weel kinkinud, pandiks jätina ja siis marsh! uksest wälja. Uks pandi lukku ja seal seisis Jüri külma käes keft pimedal öösel, pea walutas kangeste. Ei ta ei teadnud arwatagi, kus uulitsas ta oli, ja kui ta kaa teed oleks leidnud, ta ei tohtind ometi ilma plekriistateta oma leiwaisanda silma ette tulla. Uksna segane omas mõttes hakkas ta ühe plangi üle ronima, nagu oleks see see kõige otsim tee sooja tuppa; juba oli ta ülewal ja tahtis weel teist jalga taga järäl tõm-

mata, kui korraga hoois suure koera nägi, kes hirmsa aukumisega ta peale kippus. Jüri kargas ehmatand tagasi, otsekohse wõwahi julle, kes hirmutat poisil ühe käega kinui hoidis ja teisega willet sinu külge pani ja libedaste wilistatas, mis peale weel kaks wõwahi ligi tõttasid. „Wõi sina oledgi see kelmi, kes nüüd juba kolmat korda siin puuwarqil käib. Dot', oot' aga, küll politseis mõistust pähä saad!“

Jüri palus wastu ja hakkas oma juhtumist juttustama, ei aidand ühtigi, wiidi armetumal kombel politseisse kinui, nagu teist kelmi. Teisel päewal tuli ülekuulamise alla. Parajalt oli tähtjas küsimine ja kostmine käsil, kui üks lahti läks ja Jüri kardsepmeister sisse astub. Kõhe sai poisil peale warguse süüd mõistetud ja asi oleks weel üksna hulluks läinud, kui mitte poisil pahwe peale tema isale maale teadust ei oleks saadetud. Isa pidi ärawarastud riistade hinda maksuma ja siis weel ootma, kuni käemeeste läbi tõsist teadust ja tunnistust saadi, et Jüri warguse poolest tänini tõeste puhas olla, mis peale teda hea maenitsusega koju lasti.

Nüüd oli Jüri 16 aastane ja kasu poolest käis mõnegi täis kaswand mehest üle. Mis nõu nüüd heaks wõtta? Põllumeheks ta ei tahtnud sugugi hakkata, seks ta arwas ennast liig peene